

Περιεχόμενα

I. Εισαγωγή	1
II. Σημασία των Κινήτρων	2
A. Ορισμός	3
1. Πολυσύνθετα κίνητρα	3
2. Γενικά κίνητρα και συγκεκριμένα	4
3. Γνωστά και άγνωστα	4
B. Αναγκαιότητα	5
1. Καρδιά	5
2. Υποκρισία	7
3. Αρετή	9
III. Το κίνητρο της πίστης	11
A. Σώζουσα πίστη	12
1. Τα μέσα για την αρχική σωτηρία	12
2. Συνεχής αφοσίωση	13
B. Μετάνοια	18
C. Ελπίδα	22
IV. Το κίνητρο της αγάπης	25
A. Πιστότητα	27
1. Αφοσίωση	27
2. Προσανατολισμός	30
3. Ευθύνη	32
B. Πράξη	34
1. Εξιλεωτική Χάρη	34
2. Κοινή Χάρη	36
C. Στοργή	40
1. Ευγνωμοσύνη	41
2. Φόβος	43
V. Επίλογος	47

Περιεχόμενα

Διάγραμμα – Ένα διάγραμμα του μαθήματος

Σημειώσεις – Ένα πρότυπο που παρέχει: το διάγραμμα το μαθήματος, σημειώσεις κλειδιά, αποσπάσματα και περιλήψεις του μαθήματος και χώρο για πρόσθετες σημειώσεις.

Ερωτήσεις επανάληψης - Ερωτήσεις στα βασικά περιεχόμενα του μαθήματος και χώρος για τις απαντήσεις. Κατάλληλο για το γράψιμο εργασιών και τεστ.

Ερωτήσεις εφαρμογής – Ερωτήσεις που συνδέουν το περιεχόμενο του μαθήματος με τη χριστιανική ζωή, τη θεολογία και τη διακονία, κατάλληλο για συζητήσεις σε ομάδες, γραπτές εργασίες και τεστ.

Πώς να χρησιμοποιήσετε αυτό το μάθημα και τον οδηγό σπουδών

- **Πριν δείτε το μάθημα**
  - **Προετοιμασία** – Ολοκληρώστε τα αναγνώσματα.
  - **Διαλλείματα** – Εξετάστε πού αρχίζει και πού τελειώνει το κομμάτι που ακούτε. Οι διαλέξεις έχουν συμπυκνωμένες πληροφορίες, γι' αυτό ίσως να θέλετε να κάνετε κάποια διαλλείματα. Τα διαλλείματα θα πρέπει να σχεδιαστούν σύμφωνα με τη βασική διάρθρωση των ενοτήτων στο διάγραμμα του μαθήματος.
- **Καθώς βλέπετε το μάθημα**
  - **Σημειώσεις** – Χρησιμοποιήστε τα τμήματα των σημειώσεων για να ακολουθήσετε το μάθημα και να κρατήσετε συμπληρωματικές σημειώσεις. Πολλές από τις κύριες ιδέες συνοψίζονται ήδη στις σημειώσεις, αλλά να κάνετε και τις δικές σας συμπληρωματικές σημειώσεις. Θα πρέπει επίσης να προσθέσετε λεπτομέρειες που θα σας βοηθήσουν να θυμάστε, να περιγράψετε και να μπορείτε να υπερασπιστείτε τις κύριες ιδέες.
  - **Παύση/επανάληψη τμημάτων του μαθήματος** – Ίσως να βρείτε χρήσιμο να κάνετε παύση ή επανάληψη σε συγκεκριμένα σημεία προκειμένου να κρατήσετε συμπληρωματικές σημειώσεις, να ξαναδείτε δύσκολες έννοιες ή να συζητήσετε τα σημεία που σας ενδιαφέρουν.
- **Αφού έχετε δει τα μαθήματα**
  - **Ερωτήσεις Επανάληψης** – Απαντήστε στις ερωτήσεις επανάληψης στο χώρο που υπάρχει. Τις ερωτήσεις αναθεώρησης, θα είναι καλύτερο, να τις συμπληρώσει ο καθένας μόνος του και όχι σαν ομάδα.
  - **Ερωτήσεις εφαρμογής** - Οι ερωτήσεις εφαρμογής είναι κατάλληλες για γραπτές εργασίες ή θέματα για συζήτηση. Για τις γραπτές εργασίες συνιστάται οι απαντήσεις να μην ξεπερνούν τη μία σελίδα

Η ΒΙΒΛΟΣ ΩΣ ΟΔΗΓΟΣ ΗΘΙΚΩΝ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ

ΔΙΑΛΕΞΗ 9

Υπαρξιακή οπτική: Η επιδίωξη του καλού

I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

II. Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΚΙΝΗΤΡΩΝ

A. ΟΡΙΣΜΟΣ

Δύο βασικοί τρόποι που μιλάμε συνήθως για κίνητρα:

- ο σκοπός για τον οποίο κάνουμε κάτι
- η *αίτια* μιας πράξης

Κίνητρο: μια εσωτερική τάση που μας ωθεί στη δράση.

1. Πολυσύνθετα κίνητρα

2. Γενικά κίνητρα και συγκεκριμένα

3. Γνωστά και άγνωστα κίνητρα

B. ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΤΑ

Οι Χριστιανοί συχνά πέφτουν στην παγίδα να πιστεύουν ότι ο Θεός δεν απαιτεί από εμάς να έχουμε τα σωστά κίνητρα και επιθυμίες.

1. Η καρδιά

Καρδιά: «τα βάθη του εσωτερικού μας ανθρώπου και η έδρα των κινήτρων μας», «τη συνισταμένη όλων των εσωτερικών μας διαθέσεων».

Κι εσύ, γιε μου Σολομώντα, αναγνώρισε το Θεό του πατέρα σου και υπηρέτησέ τον με καρδιά ειλικρινή και με προθυμία, γιατί ο Κύριος εξετάζει όλες τις καρδιές και γνωρίζει όλες τις σκέψεις. (Α' Χρονικών 28:9).

Ν' αγαπάς, λοιπόν, τον Κύριο, το Θεό σου, μ' όλη την καρδιά σου, μ' όλη την ψυχή σου και μ' όλη τη δύναμή σου. Να μείνουν στην καρδιά σου οι εντολές αυτές. (Δευτερονόμιο 6:5-6).

Ας ευχαριστήσουμε το Θεό! Παλιότερα υπήρξατε βέβαια δούλοι της αμαρτίας, τώρα όμως δεχτήκατε με την καρδιά σας και υποτάξατε όλο το είναι σας στην αλήθεια που διδαχτήκατε. Είστε, λοιπόν, ελεύθεροι πια από το ζυγό της αμαρτίας κι υπηρετείτε το καλό και το δίκαιο. (Ρωμαίους 6:17-18).

2. Υποκρισία

Υποκρισία: η ψευδής εμφάνιση της ηθικής.

Όταν κάνεις ελεημοσύνη, μην το διατυμπανίσεις, όπως κάνουν οι υποκριτές στις συναγωγές και στους δρόμους, για να τους τιμήσουν οι άνθρωποι...Κι όταν προσεύχεσαι, να μην είσαι σαν τους υποκριτές, που τους αρέσει να στέκονται και να προσεύχονται στις συναγωγές και στα σταυροδρόμια, για να κάνουν καλή εντύπωση στους ανθρώπους... Όταν

νηστεύετε, να μη γίνεστε σκυθρωποί, όπως οι υποκριτές, που παραμορφώνουν την όψη τους για να δείξουν στους ανθρώπους πως νηστεύουν. (κατά Ματθαίον 6:2-16).

Οι διδασκαλίες της Αγίας Γραφής κατά της υποκρισίας δείχνουν ότι η καλή συμπεριφορά πρέπει πάντα να πηγάζει από καλά κίνητρα.

Οι Χριστιανοί μερικές φορές μπορεί να έχουν κίνητρα που δεν ταιριάζουν με τις εξωτερικές τους πράξεις.

Όταν ήρθε ο Πέτρος στην Αντιόχεια, του αντιμίλησα κατά πρόσωπο, γιατί ήταν αξιοκατάκριτος. Γιατί πριν έρθουν μερικοί άνθρωποι του Ιακώβου, έτρωγε στα κοινά δείπνα μαζί με τους εθνικούς• όταν όμως ήρθαν, υποχώρουσε και διαχώριζε τη θέση του, επειδή φοβόταν τους Ιουδαίους. Μαζί του άρχισαν να υποκρίνονται και οι υπόλοιποι Ιουδαίοι, σε σημείο που παρασύρθηκε στην υποκρισία τους ακόμα κι ο Βαρνάβας! (Γαλάτες 2:11-13).

3. Αρετή

Αρετή: ένα αξιόπαινο ηθικό χαρακτηριστικό.

Αρετές: τις διαφορετικές πτυχές ενός αξιόπαινου ηθικού χαρακτήρα.

Ο καρπός του Αγίου Πνεύματος είναι η αγάπη, η χαρά, η ειρήνη, η μακροθυμία, η καλοσύνη, η αγαθότητα, η πίστη, η πραότητα, η εγκράτεια. (Γαλάτες 5:22-23).

Οι αρετές πρέπει να είναι μια εσωτερική διάθεση που μας ωθεί σε ηθικές πράξεις. Και υπό αυτήν την έννοια οι αρετές έχουν κίνητρο.

Ο καλός άνθρωπος βγάζει από το καλό του απόθεμα τα καλά. (Ματθαίος 12:35).

Αν δεν κατέχουμε τις αρετές της αγάπης και της πίστης, και αν αυτές οι αρετές δεν υποκινούν τη συμπεριφορά μας, τίποτα από το οποίο κάνουμε δεν μπορεί να θεωρηθεί καλό.

Αν μπορώ να λαλώ όλες τις γλώσσες των ανθρώπων, ακόμα και των αγγέλων, αλλά δεν έχω αγάπη για τους άλλους, οι λόγοι μου ακούγονται σαν ήχος χάλκινης καμπάνας ή σαν κυμβάλου αλαλαγμός. Κι αν έχω της προφητείας το χάρισμα κι όλα κατέχω τα μυστήρια κι όλη τη γνώση, κι αν έχω ακόμα όλη την πίστη, έτσι που να μετακινώ βουνά, αλλά δεν έχω αγάπη, είμαι ένα τίποτα. Κι αν ακόμα μοιράσω στους φτωχούς όλα μου τα υπάρχοντα, κι αν παραδώσω στη φωτιά το σώμα μου για να καεί, αλλά δεν έχω αγάπη, σε τίποτα δε μ' ωφελεί. (Α' Κορινθίους 13:1-3).

Αν οι πράξεις μας δεν πηγάζουν από την αγάπη στην καρδιά μας, ο Θεός δεν τις υπολογίζει ως καλές.

Χωρίς όμως πίστη είναι αδύνατο να ευαρεστήσει κανείς το Θεό, γιατί αυτός που τον πλησιάζει πρέπει να πιστεύει ότι υπάρχει Θεός και ότι ανταμείβει όσους τον αποζητούν. (Εβραίους 11:6).

Η αρετή της πίστης πρέπει να μας υποκινεί να ενεργούμε με πιστούς τρόπους. Μόνο τότε ο Θεός θα είναι ευχαριστημένος με τη συμπεριφορά μας.

III. ΤΟ ΚΙΝΗΤΡΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ

Η πίστη έχει κεντρικό ενδιαφέρον τόσο στην Παλαιά όσο και στην Καινή Διαθήκη.

A. ΣΩΖΟΥΣΑ ΠΙΣΤΗ

Πίστη: Συναίνεση στην αλήθεια του Ευαγγελίου και εμπιστοσύνη στον Χριστό να μας σώσει από την αμαρτία μας.

1. Τα μέσα για την αρχική σωτηρία

Η πίστη είναι το εργαλείο που χρησιμοποιεί ο Θεός για να πραγματοποιήσει τη σωτηρία μέσα μας.

Αφού, λοιπόν, ο Θεός μάς έσωσε επειδή πιστέψαμε, οι σχέσεις μας μ' αυτόν αποκαταστάθηκαν με τη μεσολάβηση του Κυρίου μας Ιησού Χριστού. 2 Αυτός μας οδήγησε με την πίστη στο χώρο αυτής της χάρης του Θεού, στην οποία είμαστε στερεωμένοι, και καυχόμαστε για την ελπίδα της συμμετοχής μας στη δόξα του Θεού. (Ρωμαίους 5:1-2).

Η σώζουσα πίστη μάς παρακινεί να μετανοήσουμε για την αμαρτία μας και να εμπιστευθούμε τον Χριστό για τη σωτηρία μας. Αυτά τα καλά έργα είναι οι πρώτες αποδείξεις της σωτηρίας μας.

2. Συνεχής αφοσίωση

Ως συνεχής αφοσίωση, η σώζουσα πίστη αποτελείται από τη διαρκή συναίνεση στην αλήθεια του Ευαγγελίου και τη συνεχή εμπιστοσύνη στον Χριστό για να μας σώσει από την αμαρτία μας.

Η σωτήρια πίστη περιλαμβάνει και τις καρδιές μας. Είναι μια εσωτερική διάθεση που μας κάνει να σκεφτόμαστε, να μιλάμε και να ενεργούμε με τρόπους που ευχαριστούν τον Θεό.

Ο 'Αβραμ πίστεψε στον Κύριο και γι' αυτή του την πίστη ο Κύριος τον αναγνώρισε δίκαιο. (Γένεση 15:6).

Η σωτηρία του Αβραάμ, εξηγώντας ότι η σωτηρία του μέσω της πίστης είναι το πρότυπο για κάθε πιστό του Χριστού.

Κάθε πιστός πρέπει να διατηρήσει τη σώζουσα πίστη ως μια διαρκή αφοσίωση όπως έκανε ο Αβραάμ.

Η τωρινή σωματική μου ζωή είναι ζωή βασισμένη στην πίστη μου στον Υιό του Θεού, που με αγάπησε και πέθανε εκούσια για χάρη μου. (Γαλάτες 2:20).

Ο δίκαιος εξαιτίας της πίστεώς του θα ζήσει• αν όμως δειλιάσει, θα δυσαρεστηθώ μ' αυτόν. Εμείς όμως δεν είμαστε από κείνους που υποχωρούν και χάνονται, αλλά απ' αυτούς που πιστεύουν και σώζονται. (Εβραίους 10:38-39).

Αν η πίστη μας δεν παραμένει μέσα μας, τότε δεν ήταν ποτέ αληθινή σωτήρια πίστη.

Η σωτήρια πίστη μάς παρακινεί να κάνουμε καλά έργα. Έτσι, εάν δεν έχουμε κίνητρο να κάνουμε καλά έργα, η πίστη είναι κίβδηλη.

«Η πίστη, αν δεν εκδηλώνεται με έργα, μόνη της είναι νεκρή...Εγώ μπορώ να σου αποδείξω την πίστη μου από τα έργα μου». (Ιάκωβος 2:17-18).

Εβραίους 11: το «Πάνθεον της Πίστεως»

- Άβελ
- Νώε
- Αβραάμ
- Μωυσής

B.ΜΕΤΑΝΟΙΑ

Η μετάνοια είναι μια ειλικρινής πτυχή της πίστης με την οποία απορρίπτουμε πραγματικά και απομακρύνουμε την αμαρτία μας.

Η πίστη είναι η στροφή προς τον Χριστό και η μετάνοια είναι η απομάκρυνση από την αμαρτία. Και αυτές οι δύο αλλαγές αποτελούν μία και την αυτή κίνηση.

- Εθνικοί
- Ιωάννης ο Βαπτιστής
- Παύλος
- Δαβίδ

[Η εκκλησία] δόξασαν το Θεό λέγοντας: «'Αρα, λοιπόν, και στους εθνικούς έδωσε ο Θεός τη δυνατότητα να μετανοήσουν και να κερδίσουν την αληθινή ζωή». (Πράξεις 11:18).

Κάνετε έργα που ταιριάζουν σε όποιον πραγματικά μετανοεί. (Κατά Ματθαίον 3:8).

Αλλά άρχισα να κηρύττω, πρώτα σ' αυτούς που ήταν στη Δαμασκό και στα Ιεροσόλυμα κι ύστερα σ' όλη τη χώρα της Ιουδαίας και στους εθνικούς, να μετανοήσουν και να επιστρέψουν στο Θεό και μετά να δείχνουν τη μετάνοιά τους πράττοντας ανάλογα έργα. (Πράξεις 26:20).

Της λύτρωσής σου δώσ' μου πάλι τη χαρά και με πρόθυμο πνεύμα στήριξέ με. Στους ανόμους θα διδάξω τους δρόμους σου• κι οι αμαρτωλοί σ' εσένα θα επιστρέψουν. Απάλλαξέ με απ' τη βαρειά για το έγκλημά μου την ποινή, Θεέ, Θεέ ελευθερωτή μου! Κι η γλώσσα μου θα εξυμνήσει τη δικαιοσύνη σου. (Ψαλμός 51:14-16).

Αμαρτάνουμε κάθε μέρα. Και αυτό σημαίνει ότι έχουμε και υποχρέωση και ευκαιρία να μετανοούμε κάθε μέρα.

Γ.ΕΛΠΙΔΑ

Ελπίδα ως πίστη που κατευθύνεται προς τη μελλοντική πλευρά της εν Χριστώ σωτηρίας μας.

- Παλαιά Διαθήκη – ο λαός του Θεού ελπίζει στη μελλοντική σωτηρία του Θεού.
- Καινή Διαθήκη – η εμπιστοσύνη μας στις μελλοντικές πλευρές της σωτηρίας ως τη μεγάλη ελπίδα του Χριστιανισμού.
  - ο Ο Ιησούς θα επιστρέψει για να ανανεώσει τον κόσμο και να μας χαρίσει την κληρονομιά μας σε αυτόν.
  - ο Η μελλοντική μας σωτηρία βασίζεται στις υποσχέσεις που δόθηκαν στον Αβραάμ.

Το ίδιο κάνουμε κι εμείς: Έχουμε ως αρραβώνα του νέου κόσμου το Άγιο Πνεύμα, εσωτερικά όμως στενάζουμε κι εμείς, γιατί λαχταρούμε να γίνουμε για πάντα παιδιά του Θεού και να γλιτώσει το σώμα μας από τη φθορά. Γιατί το ότι έχουμε σωθεί συνδέεται με την ελπίδα μας. (Ρωμαίους 8:23-24).

Ο Θεός, λοιπόν, επειδή ήθελε να δείξει πιο καθαρά σ' αυτούς που θα κληρονομούσαν τα όσα υποσχέθηκε, ότι η απόφασή του ήταν αμετάκλητη, την εγγυήθηκε με όρκο. Για δύο λοιπόν αμετακίνητα πράγματα, για τα οποία είναι αδύνατο να διαψευστεί ο Θεός, εμείς που καταφύγαμε σ' αυτόν οφείλουμε να μείνουμε σταθεροί σ' αυτά που ελπίζουμε. Αυτή μας η ελπίδα μάς ασφαλίζει και μας βεβαιώνει σαν άγκυρα. (Εβραίους 6:17-19).

Η ελπίδα χρησιμεύει ως κίνητρο για καλά έργα δίνοντάς μας έναν λόγο να αντισταθούμε στην αμαρτία.

Όταν η ελπίδα μας είναι ισχυρή, μπορούμε να παρακινηθούμε:

- να υπομείνουμε τις μεγαλύτερες προκλήσεις της ζωής
- να ξεπεράσουμε κάθε εμπόδιο
- επειδή έχουμε τα μάτια μας στραμμένα στον Θεό ο οποίος υπόσχεται να μας διαφυλάξει

Ετοιμαστείτε, λοιπόν, πνευματικά, και μείνετε άγρυπνοι• αφήστε την ελπίδα να σας καθοδηγεί πλήρως στη σωτηρία που σας προσμένει, όταν φανερωθεί ο Ιησούς Χριστός. Αφού έχετε πάρει την απόφαση να υπακούετε στο Θεό, μην αφήνετε τώρα να ρυθμίζουν τη ζωή σας οι επιθυμίες, που είχατε πριν τον γνωρίσετε. Αντίθετα, όλη σας η συμπεριφορά να είναι άγια, όπως άγιος είναι κι ο Θεός που σας κάλεσε. (Α΄ Πέτρου 1:13-15).

Ας έχουμε τα μάτια μας προσηλωμένα στον Ιησού, που μας έδωσε την πίστη, την οποία και τελειοποιεί. Αυτός, αντί για τη χαρά που θα μπορούσε να έχει, υπέμεινε το σταυρικό θάνατο περιφρονώντας την ατίμωση, και κάθισε στα δεξιά του θρόνου του Θεού. Αναλογιστείτε, λοιπόν, αυτόν που υπέμεινε μια τέτοια εχθρότητα εναντίον του από μέρους των αμαρτωλών, και μην αποκάμετε και χάσετε το θάρρος σας. (Εβραίους 12:2-3).

IV. ΤΟ ΚΙΝΗΤΡΟ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Ο Ιησούς συνόψισε όλες τις διδασκαλίες της Παλαιάς Διαθήκης:

- Η μεγαλύτερη εντολή του νόμου λέει ότι πρέπει να αγαπάμε τον Θεό.
- Η δεύτερη μεγαλύτερη εντολή επιτάσσει να αγαπάμε τον πλησίον μας.
- Αυτές οι δυο εντολές συνοψίζουν τις γενικές αρχές που περιλαμβάνουν τις άλλες, επειδή οι άλλες βασίζονται σε αυτές.

«Ν' αγαπάς τον Κύριο το Θεό σου μ' όλη την καρδιά σου, μ' όλη την ψυχή σου και μ' όλο το νου σου. Αυτή είναι η πρώτη και πιο μεγάλη εντολή. Δεύτερη, εξίσου σπουδαία

με αυτήν: ν' αγαπάς τον πλησίον σου όπως τον εαυτό σου. Σ' αυτές τις δύο εντολές συνοψίζονται όλος ο νόμος και οι προφήτες». (κατά Ματθαίον 22:37-40).

Η αγάπη αν δεν περιλαμβάνεται μεταξύ των κινήτρων μας, τα έργα μας δεν μπορούν να θεωρηθούν καλά.

Η αγάπη ως αποτελούμενη από αφοσίωση, έμπρακτο ενδιαφέρον και στοργικά αισθήματα.

A.Αφοσίωση

1. Πιστότητα

Η πιστότητα είναι ο ακρογωνιαίος λίθος της έννοιας της αγάπης.

Η πιο βασική ευθύνη του λαού είναι η πιστότητα στον βασιλιά.

Η αγάπη του κυρίαρχου εκφράστηκε σε μεγάλο βαθμό με τη μορφή της πιστότητας της διαθήκης απέναντι στον λαό του:

- προστασία
- δικαιοσύνη
- επίγειες ανάγκες

Η αγάπη του υποτελή προς τον βασιλιά:

- υπακούει
- υποστηρίζει
- τιμά

Τα διαθηκικά βασίλεια της αρχαίας Εγγύς Ανατολής χρησιμοποίησαν πολλές μεταφορές για να περιγράψουν τη σχέση μεταξύ του κυρίαρχου και των υποτελών του:

- ως πατέρας στα παιδιά του
- ως σύζυγος στη σύζυγο

Η σκέψη αυτών των πολιτικών σχέσεων με όρους οικογένειας βοήθησε τους ανθρώπους να δουν ότι αυτή η στοργική υποταγή και πιστότητα έπρεπε να είναι εγκάρδια.

Αυτές είναι οι εντολές, οι νόμοι και τα προστάγματα, που με διέταξε ο Κύριος, ο Θεός σας, να σας διδάξω...Ν' αγαπάς, λοιπόν, τον Κύριο, το Θεό σου, μ' όλη την καρδιά σου, μ' όλη την ψυχή σου και μ' όλη τη δύναμή σου (Δευτερονόμιο 6:1, 5).

Να σέβεστε τον Κύριο, το Θεό σας. Αυτόν να λατρεύετε και στ' όνομά του να ορκίζεστε. Μην παραδοθείτε στη λατρεία άλλων θεών, αυτών των γύρω σας λαών, για να μην ξεσπάσει εναντίον σας ο θυμός του Κυρίου, του Θεού σας, που είναι ανάμεσά σας, και σας εξαφανίσει από τη γη... Τηρήστε πιστά τις εντολές του, τις οδηγίες του και τους νόμους που σας έχει δώσει. (Δευτερονόμιο 6:13-17).

Η πατρότητα του Θεού εξακολουθεί να είναι απλώς μια μεταφορά. Πίσω από αυτή τη μεταφορά κρύβεται το γεγονός ότι ο Θεός είναι ο βασιλιάς μας.

Ο Ιησούς είναι ο Κύριός μας και ο Βασιλιάς μας, και πρέπει να του αποδίδουμε αγάπη μέσω της:

- πιστής υπακοής
- πίστης μας στην εκκλησία του

Εύχομαι να σας δίνουν χάρη και ειρήνη ο Θεός, καθώς κι ο Ιησούς Χριστός...Αυτός... εξουσιάζει τους άρχοντες της γης. Αυτός μας αγαπάει κι έχει χύσει το αίμα του για να μας καθαρίσει από τις αμαρτίες μας• μας έκανε έτσι μετόχους στην εξουσία του και κοινωνούς στην προσφορά λατρείας στον Πατέρα του Θεό. Σ' αυτόν ανήκει η δόξα και η δύναμη για πάντα• αμήν. (Αποκάλυψη 1:4-6).

«Αν με αγαπάτε, τηρήστε τις εντολές μου» (Κατά Ιωάννην 14:15).

2.Προσανατολισμός

Ο Θεός και η βασιλεία του πρέπει να είναι:

- οι υψηλότερες προτεραιότητές μας
- το επίκεντρο των επιθυμιών μας
- το κέντρο της κοσμοθεωρίας μας

Πρέπει να είμαστε εσωτερικά διατεθειμένοι να εργαστούμε προς όφελος του Θεού και του λαού του σε οτιδήποτε σκεφτόμαστε, λέμε και κάνουμε.

Ο Ιησούς είχε ως κέντρο της ζωής του τον Θεό και τους ανθρώπους τους οποίους ήρθε να σώσει.

Να πώς μάθαμε τι είναι αγάπη: Εκείνος πρόσφερε τη ζωή του για χάρη μας • έτσι οφείλουμε κι εμείς να προσφέρουμε τη ζωή μας για χάρη των αδερφών μας. Α' Ιωάννου 3:16).

Όταν προσανατολίζουμε τη ζωή μας γύρω από τον Θεό και τον λαό του:

- επιδιώκουμε τα πράγματα της βασιλείας του
- έχουμε κίνητρα να ζούμε με τρόπους που τον ευχαριστούν

3. Ευθύνη

Η στοργική μας πίστη στον Θεό θα πρέπει να μας παρακινεί να αναζητήσουμε πρόσθετους τρόπους με τους οποίους είμαστε υπεύθυνοι απέναντί του.

Οι Δέκα Εντολές - η Αγία Γραφή εφαρμόζει τακτικά αυτές τις εντολές σε κάθε τομέα της ζωής μας.

Εχετε ακούσει την εντολή που δόθηκε παλιά στους προγόνους μας: “να μην κάνεις φόνο, κι όποιος κάνει φόνο πρέπει να καταδικαστεί από το τοπικό δικαστήριο”. Εγώ όμως σας λέω πως ακόμα κι όποιος οργίζεται εναντίον του

αδερφού του χωρίς λόγο, πρέπει να καταδικαστεί από το τοπικό δικαστήριο.
(κατά Ματθαίον 5:21-22).

Όταν κατανοούμε ότι είμαστε υπόχρεοι απέναντί του σε κάθε τομέα της ζωής μας, είμαστε σε καλύτερη θέση να πάρουμε αποφάσεις που αυτός εγκρίνει.

B. ΠΡΑΞΗ

1. Εξιλεωτική Χάρη

Όλες οι πράξεις του Θεού είναι τέλειες εκφράσεις του χαρακτήρα του.

Η Αγία Γραφή μάς προτρέπει να διαμορφώνουμε τόσο τον χαρακτήρα μας όσο και τις πράξεις μας σύμφωνα με τον Θεό.

Η Αγία Γραφή διδάσκει ότι πρέπει να αγαπάμε ο ένας τον άλλον μιμούμενοι την αγάπη που έχει δείξει ο Θεός για εμάς.

Ετσι αποδείχτηκε η αγάπη του Θεού για μας: Απέστειλε τον Υιό του το μονογενή στον κόσμο για να μας χαρίσει τη νέα ζωή, αν ενωθούμε μ' αυτόν. Αυτό είναι το χαρακτηριστικό της αγάπης του Θεού: Όχι ότι εμείς τον αγαπήσαμε, αλλά ότι αυτός μας αγάπησε και έστειλε τον Υιό του, που θυσιάστηκε για να μας ελευθερώσει από τις αμαρτίες μας. Αν ο Θεός, αγαπητοί μου, έτσι μας αγάπησε, οφείλουμε κι εμείς ν' αγαπάμε ο ένας τον άλλο. (Α' Ιωάννου 4:9-11).

Η Αγία Γραφή μας ζητά να δείξουμε το ίδιο είδος αγάπης για τους άλλους που έδειξε ο Θεός σε εμάς στο έργο της εξιλέωσης.

Να πώς μάθαμε τι είναι αγάπη: Εκείνος πρόσφερε τη ζωή του για χάρη μας• έτσι οφείλουμε κι εμείς να προσφέρουμε τη ζωή μας για χάρη των αδερφών μας. 17 Αλλά αν κάποιος που έχει τα πλούτη του κόσμου δει τον αδερφό του σε κατάσταση ανάγκης και δεν τον σπλαχνιστεί, πώς ο άνθρωπος αυτός να έχει μέσα του αγάπη για το Θεό; 18 Παιδιά μου, ας μην αγαπάμε με λόγια και ωραίες φράσεις, αλλά με έργα κι αγάπη αληθινή. (Α' Ιωάννου 3:16-18).

2. Κοινή Χάρη

Η κοινή χάρη - Η καλοσύνη του Θεού προς εκείνους που δεν θα σωθούν ποτέ.

«Ν' αγαπάτε τους εχθρούς σας, να δίνετε ευχές σ' αυτούς που σας δίνουν κατάρες, να ευεργετείτε αυτούς που σας μισούν, και να προσεύχεστε γι' αυτούς που σας κακομεταχειρίζονται και σας καταδιώκουν. 45 Έτσι θα γίνετε παιδιά του ουράνιου Πατέρα σας, γιατί αυτός ανατέλλει τον ήλιο του για κακούς και καλούς και στέλνει τη βροχή σε δικαίους και αδίκους... Να γίνετε, λοιπόν, κι εσείς τέλειοι, όπως τέλειος είναι και ο Πατέρας σας ο ουράνιος». (κατά Ματθαίον 5:44-48).

Επειδή αγαπάμε τον Θεό, πρέπει επίσης να αγαπάμε τους ανθρώπους που αγαπά.

Αν συναντήσεις το βόδι του εχθρού σου ή το υποζύγιό του να περιπλανιέται, πρέπει να το οδηγήσεις στον αφέντη του. Αν δεις το υποζύγιο του εχθρού σου να γονατίζει από το φορτίο του, μην τραβήξεις το δρόμο σου, αλλά να τον βοηθήσεις πρόθυμα. (Εξοδος 23:4-5).

Είναι εύκολο να μην δείχνουμε τέτοιου είδους αγάπη για τους εχθρούς μας:

- Αγνοούμε τις ανάγκες τους.
- Έχουμε το κίνητρο να τους εκδικηθούμε.
- Χαιρόμαστε όταν υφίστανται αδικίες.
- Αυτές δεν είναι συμπεριφορές που χαρακτηρίζουν τον Θεό.

Θα πρέπει να ανησυχούμε πραγματικά για την ευημερία των εχθρών μας:

- να είμαστε καλοί μαζί τους
- να προσευχόμαστε για αυτούς
- να τους προστατεύουμε
- να τους φροντίζουμε όταν έχουν ανάγκη

Η αγάπη δεν αποκλείει την επιθυμία για δικαιοσύνη.

Αγαπά τη δικαιοσύνη και την ευθύτητα• η αγάπη του Κυρίου γεμίζει τη γη.
(Ψαλμός 33:5).

Οσοι θ' απομείνουν από τα έθνη που είχαν έρθει να επιτεθούν εναντίον της Ιερουσαλήμ, θ' ανεβαίνουν σ' αυτήν κάθε χρόνο και θα προσκυνούν ως βασιλιά τους τον Κύριο του σύμπαντος. (Ζαχαρίας 14:16).

Η αγάπη του Θεού είναι πολυσύνθετη. Περιλαμβάνει και επιθυμία για δικαιοσύνη και μίσος για το κακό.

Γ.ΣΤΟΡΓΗ

Οι χριστιανοί δάσκαλοι μερικές φορές μιλούν για τη βιβλική αγάπη σαν να αποτελείται αποκλειστικά από πράξεις και σκέψεις. Η Αγία Γραφή μάς δίνει μια πολύ διαφορετική οπτική για το θέμα αυτό.

Αν μπορώ να λαλώ όλες τις γλώσσες των ανθρώπων, ακόμα και των αγγέλων, αλλά δεν έχω αγάπη για τους άλλους, οι λόγοι μου ακούγονται σαν ήχος χάλκινης καμπάνας ή σαν κυμβάλου αλαλαγμός. 2 Κι αν έχω της προφητείας το χάρισμα κι όλα κατέχω τα μυστήρια κι όλη τη γνώση, κι αν έχω ακόμα όλη την πίστη, έτσι που να μετακινώ βουνά, αλλά δεν έχω αγάπη, είμαι ένα τίποτα. 3 Κι αν ακόμα μοιράσω στους φτωχούς όλα μου τα υπάρχοντα, κι αν παραδώσω στη φωτιά το σώμα μου για να καεί, αλλά δεν έχω αγάπη, σε τίποτα δε μ' ωφελεί. (Α' Κορινθίους 13:1-3).

Τα καλά έργα είναι ηθικά καλά όταν υποκινούνται από γνήσια στοργή. Όταν όμως δεν έχουν την αγάπη ως κίνητρο, τότε είναι άνευ αξίας.

Υποκριτές! Καλά είπε για σας προφητικά ο Ησαΐας τούτα τα λόγια: «Αυτός ο λαός με προσεγγίζει με τα λόγια, και με τα χείλη με τιμά, η καρδιά τους όμως βρίσκεται πολύ μακριά μου. Δεν ωφελεί που με λατρεύουν, αφού διδάσκουν εντολές που επινόησαν οι άνθρωποι». (κατά Ματθαίον 15:7-9).

1.Ευγνωμοσύνη

Στην Αγία Γραφή, η ευγνωμοσύνη:

- θα πρέπει να είναι η φυσιολογική μας απάντηση στη χάρη και την καλοσύνη του Θεού
- και θα πρέπει να μας παρακινεί να τον υπακούμε

Εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σου, που σε έβγαλα από την Αίγυπτο, τον τόπο της δουλείας. (Εξοδος 20:2).

Η καλοσύνη του Θεού αξίζει την αγάπη και την υπακοή μας.

Εμείς αγαπάμε το Θεό, γιατί εκείνος πρώτος μάς αγάπησε. (Α' Ιωάννου 4:19).

Καθετί που λέτε ή κάνετε ας γίνεται στο όνομα του Κυρίου Ιησού, κι έτσι να ευχαριστείτε δια του Χριστού το Θεό Πατέρα. (Κολοσσαείς 3:17).

Τα καλά έργα που κάνουμε δεν είναι μια μορφή ανταπόδοσης στον Θεό. Είναι οι στοργικές απαντήσεις εκείνων που εκτιμούν αυτό που έχει κάνει ο Θεός γι'αυτούς.

2.Φόβος

Ο «Φόβος» στην ζωή του χριστιανού:

- δεν έχει καμία σχέση με τρόμο ή φόβο
- συντίθεται από ευλάβεια και δέος

Ετσι καταλαβαίνουμε πως η αγάπη έχει ολοκληρωθεί μέσα μας: 'Όταν αντιμετωπίζουμε την ημέρα της κρίσεως με θάρρος. Γιατί κι εμείς ζούμε σ' αυτό τον κόσμο, όπως έζησε εκείνος. 18 'Όποιος αγαπάει δεν φοβάται. Η τέλεια αγάπη διώχνει το φόβο. Γιατί ο φόβος σχετίζεται με την τιμωρία κι όποιος φοβάται την τιμωρία, δείχνει πως δεν έχει φτάσει στην τέλεια αγάπη. (Α' Ιωάννου 4:17-18).

Και τώρα, Ισραηλίτες, τι άλλο σας ζητάει ο Κύριος, ο Θεός σας, παρά να τον σέβεστε, να βαδίζετε σύμφωνα με τις εντολές του, να τον αγαπάτε και να τον λατρεύετε με όλη την καρδιά σας και με όλη την ψυχή σας, να τηρείτε τις εντολές του και τους νόμους του, που εγώ σας έδωσα σήμερα, για να ευτυχήσετε. (Δευτερονόμιο 10:12-13).

Ο φόβος είναι η ολόψυχη, πιστή, ενεργητική υπακοή στον Θεό και τις εντολές του.

Ο φόβος του Θεού: «δέος, ευλάβεια και τιμή για τον Θεό που παράγει λατρεία, αγάπη και δοξολογία για αυτόν».

Ο Κύριος ... θα δώσει σταθερότητα στο μέλλον σου, λαέ του Κυρίου• η σοφία κι η γνώση θα 'ναι τα πλούτη που θα σε σώσουν• ο σεβασμός σου στον Κύριο (ή ο φόβος του Κυρίου) θα είν' ο θησαυρός σου. (Ησαΐας 33:5-6).

Πάνω του θ' αναπαύεται το Πνεύμα του Κυρίου το πνεύμα αυτό που θα του δίνει σοφία και σύνεση,την ικανότητα ν' αποφασίζει τη δύναμη να εκτελεί, τη γνώση του Κυρίου, το σεβασμό στον Κύριο. Η πιο μεγάλη του ευχαρίστηση θα 'ναι να σέβεται τον Κύριο. (Ησαΐας 11:2-3).

Ετσι, λοιπόν, οι εκκλησίες... είχαν ειρήνη, στερεώνονταν και πορεύονταν με αφοσίωση στον Κύριο(τῷ φόβῳ τοῦ Κυρίου), και με την ενίσχυση του Αγίου Πνεύματος πλήθαιναν. (Πράξεις 9:31).

Ο ευλαβικός φόβος του Θεού είναι η αίσθηση της διαρκούς παρουσίας του. Είναι η κατανόηση του ποιος και τι είναι ο Θεός, και του τι απαιτεί από εμάς.

Ο ευλαβικός φόβος είναι μια πτυχή της αγάπης γιατί είναι μια θετική και ευγνώμονη απάντηση στο μεγαλείο και την καλοσύνη του Θεού.

Ο ευλαβικός φόβος μας παρακινεί σε καλά έργα μέσω της επιθυμίας μας να τιμήσουμε και να δοξάσουμε αυτόν που αγαπάμε.

Ακου το συμπέρασμα όλων αυτών των λόγων: Να σέβεσαι (να φοβάσαι) το Θεό και να τηρείς τις εντολές του • αυτό είναι το παν για τον άνθρωπο.(Εκκλησιαστής 12:13)

V.ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Ερωτήσεις επανάληψης

- 1.Εξηγήστε τη βασική έννοια των κινήτρων και μερικές από τις πολυπλοκότητες τους.
- 2.Γιατί είναι απαραίτητα τα καλά κίνητρα;
- 3.Πώς χρησιμεύει η σωτηριακή πίστη ως κίνητρο;
- 4.Συζητήστε τη μετάνοια ως πρωταρχική έκφραση πίστης.
- 5.Περιγράψτε την ελπίδα σαν πίστη που στρέφει προς το μέλλον.
- 6.Περιγράψτε τη στοργική υποταγή στον Θεό με όρους πίστης, προσανατολισμού και υπευθυνότητας;
- 7.Πώς οι ενέργειες του Θεού για εξιλεωτική και κοινή χάρη χρησιμεύουν ως πρότυπα για τη δική μας συμπεριφορά;
- 8.Πώς τα συναισθήματα όπως η ευγνωμοσύνη και ο φόβος συνδέονται με τη βιβλική έννοια της αγάπης;

Ερωτήσεις εφαρμογής

1. Γιατί τα κίνητρα είναι τόσο σημαντικά για τον Θεό; Σας ενοχλεί που δεν ζητά απλώς την εξωτερική υπακοή;
2. Εκτός από τις εσωτερικές διαθέσεις που συζητήθηκαν σε αυτό το μάθημα, ποιες είναι μερικές άλλες που η Αγία Γραφή επισημαίνει ως θεμιτά κίνητρα για καλά έργα;
3. Αντανεκλώντας πάνω στην καρδιά σας, τι σας παρακινεί να δράσετε; Η εξωτερική σας υπακοή πηγάζει από μια καρδιά πραγματικά αφοσιωμένη στον Θεό και στον Λόγο του;
4. Πώς μπορούμε να προφυλαχτούμε από το να ενεργούμε υποκριτικά; Ποια μέτρα πρέπει να ληφθούν για να διασφαλίσουμε ότι τόσο οι πράξεις μας όσο και τα κίνητρά μας συμπίπτουν με τον λόγο του Θεού μας;
5. Θυμάστε πότε ήρθατε σε σωτήρια πίστη; Αν ναι, πώς επηρέασε αυτή η εμπειρία τα κίνητρα και τη συμπεριφορά σας; Πώς έχουν αλλάξει τα κίνητρα και η συμπεριφορά σας κατά τη διάρκεια της συνεχιζόμενης ζωής πίστης;
6. Χαρακτηρίζεται η ζωή σας από μετάνοια; Σε ποιους τομείς και με ποιους τρόπους επαναστατήτε ενεργά;
7. Ποια πρακτικά βήματα μπορούν να κάνουν οι πιστοί προς τη συνεχή μετάνοια; Πώς μπορούμε να ξεπεράσουμε με επιτυχία τον πειρασμό;
8. Αισθανθήκατε ποτέ εγκαταλελειμμένοι από τον Θεό ή αβέβαιοι ότι η πίστη σας ήταν αληθινή; Νιώσατε ποτέ σίγουροι ότι η πίστη σας ήταν αληθινή; Τι διαφορά κάνουν αυτές οι διαθέσεις στη συνεχιζόμενη ζωή των πιστών καθώς αγωνίζονται να πάρουν βιβλικές αποφάσεις;
9. Με ποιους τρόπους μπορείτε εσείς ή η εκκλησία σας να αντικατοπτρίζετε την κοινή χάρη του Θεού σε όσους δεν είναι χριστιανική πίστη, ακόμη και στους εχθρούς σας;

10. Είναι η κατανόηση της αγάπης που είχατε στο παρελθόν διαφορετική από την περιγραφή της αγάπης που παρουσιάζεται σε αυτό το μάθημα; Πως; Τι αντίκτυπο θα έχει αυτό στον τρόπο λήψης μελλοντικών αποφάσεων;

11. Ποια είναι η πιο σημαντική γνώση που έχετε μάθει από αυτή τη μελέτη;